

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2190/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у поступку расправљања заоставштине иза пок. АА, бив. из ..., одлучујући о ревизији наследног учесника ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Лукић, адвокат из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1201/19 од 04.09.2019. године, у седници од 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија наследног учесника ББ из ..., изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1201/19 од 04.09.2019. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду О 8388/16 од 16.12.2016. године, ставом првим изреке утврђено је да заоставштину иза пок. АА чини ванкњижно право својине стана у Београду описаног изреком. Ставом другим изреке за наследника оставиоца по основу завештања оглашен је син оставиоца ВВ. Ставом трећим изреке наследник је обавезан да на име судске таксе уплати износ од 34.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 1201/19 од 04.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба наследног учесника и потврђено првостепено решење.

Против другостеног решења, наследни учесник је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у оставинском поступку, меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу као вредност заоставштине, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса.

У конкретном случају, првостепеним оставинским решењем је судска такса одређена на износ од 34.500,00 динара, што одговара вредности предмета спора до 1.000.000,00 динара, према Таксеној тарифи Закона о судским таксама.

Како овако утврђена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**